SVENSK MUSIKTIDNING

N:r 13. | Redaktör och utgifvare: FRANS J. HUSS. Telefon: Brunkeberg 14 97. | NORDISKT MUSIKBLAD. Stockholm den 15 september 1906. | Expedition: Kammakaregatan 6. Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre. Annonspris 20 öre pr petitrad. | 26:e Årg.

Maria Ekeblad.

Då Vilhelm Stenhammars opera »Gillet på Solhaug» för ett år sedan gafs för första gången på Berlin-operan, hade han der, märkligt nog, en ung landsmaninna till representant för operans unga hjältinna Signe. Den svenska sångerskan, fröken Maria Ekeblad, har emellertid endast uppträdt på tyska operascener och har i hemlandet knappast gjort sig känd som sångkonstnärinna. Såsom Signe i »Gillet» beskrifves hon vara »förtjusande» och strax efter operans uppförande i Berlin sökte vi erhålla sångerskans porträtt för att presentera hennes bild för våra läsare men lyckades då ej bekomma ett sådant. Efter ett sammanträffande med henne i sommar på Dalarö, der hon under några år tillbringat sina sommarferier, hade vi lyckan erhålla den älskvärda artistens fotografiporträtt, som nu i detta nummer af tidningen återgifves. Det må dock anmärkas att i verkligheten ett behagligt leende vanligen lyser upp hennes drag. Måhända är det, hennes Elsa i första akten af »Lohengrin» — för öfrigt en af hennes bästa roller, säges det, — som återspeglas i det allvarliga utseendet hos bilden. Ett porträtt af henne i samma stil fingo vi se i Neue Musikzeitung på våren förlidet år, der »två svenska sångerskor», Maria Ekeblad och Valborg Svärdström afbildades och i ganska smickrande ordalag bedömdes som konstnärinnor.

Författaren till den bilden åtföljande uppsatsen om fröken Ekeblad yttrar sig om henne sålunda. »Nyligen har vår ungdomligt-dramatiska sångerska, fröken Maria Ekeblad med sitt gästspel å kgl. operan i Berlin såsom Mignon och Elsa vunnit så utomordentlig framgång, att hon genast blef fästad vid hofoperan. Ännu några månader och hon skall der glänsa som en ny »stjärna» icke allenast derigenom att den milda glansen i hennes mjuka, modulations- och bärkraftiga stämma fröjdar örat utan ock i hög grad genom det själfulla i hennes föredrag likasom genom hennes sanna och dock derjemte poetiskt förklarade scengestalter, som värma och gripa hjärtat. Det är svårt att afgöra om priset, bland hennes Wagner-hjältinnor, skall tillfalla den ädla furstinnan *Elisabeth*, den drömmande *Elsa* eller den muntra *Eva*, om hennes hängifna *Desdemona* i Verdis »Othello» eller hennes Mignon skall ställas högre än hennes *Carmen* och om *Marie* i Smetanas »Brudköpet» är naturligare och behagligare än hennes *Agatha* och *Undine*». Omdömen af denna art väcka intresse för att få se och höra denna vår landsmaninna på Stockholms operascen, och ett rykte förmälte att detta ock skulle ske genom ett gästuppträdande der i början af denna säsong, innan hon med sin trolofvade, en tysk doktor, lemnade fäderneslandet. Om detta verkligen varit ifrågasatt och hvad som i så fall förhindrade det, är oss dock ej bekant. Vi meddela nu här de få biografiska notiser om konstnärinnan som stå oss till buds.

Maria Ekeblad.

Maria Ekeblad är född i Stockholm. Om hennes utbildning i sångkonsten känna vi att hon 1897 kom till Hannover, der hon studerade för hofoperasångaren Franz von Milde i tre år; 1901 reste hon till Berlin för att fullborda sina studier hos kammarsångaren prof. Ed. Fessler, och stannade der till hösten. Såsom *Elsa* i »Lohengrin» gjorde hon sin första debut i Würzburg d. 6 oktober 1901, inom en vecka derefter hade hon gjort sin andra och tredje debut såsom *Margareta* i »Faust» och *Mignon*. Hon hade förut aldrig sjungit på någon scen. Säsongen varade till i slutet af mars. I början af april gästade fröken Ekeblad Halle a. d. Saale såsom *Agatha* i »Friskytten» samt *Micaela* i »Carmen» och engagerades här på tre år från 1902 till 1905. I båda dessa städer vann den utmärkta och älskvärda konstnärinnan, såsom den tyske biografen säger, hjärtliga sympatier, och kritiken öfverensstämde i detta fall

med den allmänna meningen. I Berlin sjöng hon första gången 1905 i slutet af januari Elsa i »Lohengrin» samt titelrollen i »Mignon».

Utom ofvannämnda partier höra följande till sångerskans repertoar: *Sieglinde* i »Valkyrian», *Senta* i Holländaren», *Eva* i »Mästersångarne», *Pamina* i »Trollflöjten», *Nedda* i »Pajazzo», *Santuzza* i »På Sicilien».

Förteckning öfver Robert Schumanns kompositioner.

I. Orkesterverk.

Op. 38 *Symfoni* B-dur.
» 61 » C-dur.
» 97 » Ess-dur.
» 120 » D-moll.
» 52 *Ouverture, Scherzo und Finale.*
Konsertouvertyrer:
» 100 *Braut von Messina*
» 123 *Festouverture*
» 128 *Julius Cäsar*
» 136 *Hermann und Dorothea.*
De till större verk hörande ouvertyrerna: *Genoveva, Manfred, Faust.*
» 131 *Phantasie für violin o. orkester.*
» 129 *Violoncell-konsert.*
» 86 *Konsertstycke för 4 horn.*
» 54 *Pianokonsert.*
» 92 *Konzertstück* G-dur, (Introduction und Allegro appassionato.)
» 134 *Konzertallegro mit Introduction,* D-moll.

II. Vokalverk med orkester.

Op. 50 *Das Paradies und die Peri.*
» 71 *Adventlied* för sopransolo, kör och orkester.
» 81 *Genoveva,* opera (1848 med ringa framgång uppförd i Leipzig.)
» 84 »*Beim Abschied zu singen*», kör med blåsinstrument eller piano.
» 98 b *Requiem für Mignon.*
» 108 *Nachtlied* för kör och orkester.
» 112 *Der Rose Pilgerfahrt.*
» 115 *Musik zu Byrons »Manfred».*
» 116 *Der Königssohn,* Ballade för soli, kör och orkester
» 139 *Des Sängers Fluch.*
» 140 *Vom Pagen und der Königstochter,* (fyra ballader tillika.)
» 143 *Das Glück von Edenhall* (tillika ballader.)
» 144 *Neujahrslied* (kör o. ork.)
» 147 *Missa sacra* med ork.
Szenen aus »Faust» (Göthes.)

III. Körsånger a capella.

Op. 55 *5 Lieder* för blandad kör.
» 59 *4 Gesänge* för blandad kör.
Op. 67,75, 145,146 *Romanzen und Balladen* (4 häften) för bland. kör.
» 141 *Vier doppelchörige Gesänge.*
» 33 *6 Lieder* för fyrstämmig manskör.
» 62 *3 Gesänge* för fyrstämmig manskör.
» 65 Ritornelle in kanonische Form, för fyrstämmig manskör.
» 93 »Verzweifle nicht im Schmerzenthal», för mans- dubbelkör och ad libit. orgel.
5 Gesänge aus Laubes *Jagdbrevier* för 4 stäm. manskör och ad libit. 4 horn.
» 69,91 *Romanzen für Frauenstimmen* med piano ad libit. 2 häften.

IV. Sånger med piano.

För två eller flera röster:

Op. 29 3 *Gedichte* von Geibel, för bland. kör.
» 114 *3 Lieder* för 3 fruntimmersröster.
» 74 *Spanisches Liederspiel* för en och flera röster.
» 138 *Spanische Liebeslieder* för en och flera röster, med 4 händ. ackompanjemang.
» 101 *Minnespiel* aus Rückerts »Liebesfrühling», med 4 händ. ackompanjemang.
Patriotisches Lied för en röst och kör (utan opustal.)
» 34 *Vier Duette* för sopran och tenor.
» 43 *3 Lieder* för två röster.
» 78 *Vier Duette* för sopran och tenor.
» 103 *Mädchenlieder,* för två röster.

Solosånger:

» 24 *Liederkreis,* Heine'sche Lieder.
» 25 *Myrten.*
» 27,51, 79,96, 127 *Lieder und Gesänge,* 5 häften.
» 30 *3 Gedichte* von Geibel.
» 31 *3 Gesänge.*
» 35 *12 Gedichte* von Justinus Kerner.
» 36 *6 Lieder* von Rückert.
» 37 *12 Gedichte* von Rückert, komponerade af Clara och Robert Schumann.
» 39 *Liederkreis,* Eichendorff'sche Lieder.
» 40 *5 Lieder* för låg röst.
» 42 *Frauenliebe und Leben.*
» 45,49, 53,64 *Romanzen und Balladen,* 4 häften.
» 48 *Dichterliebe.*
» 57 *Belsazar,* ballad för låg röst.
» 79 *Liederalbum für die Jugend.*
» 83 *3 Gesänge.*
» 87 *Der Handschuh,* ballad.
» 89 *6 Gesänge* von W. v. d. Neun.
» 90 *6 Gedichte* von Lenau und »Requiem.»
Op. 95 *3 Gesänge* aus Byrons »Hebräischen Gesängen» (med harpa eller piano.)
» 98 a *Lieder der Mignon, des Harfners* und *Philinens* ur Goethes »Wilhelm Meister.»
» 104 *7 Lieder.*
» 106 *Schön Hedwig,* ballad.
» 107 *6 Gesänge.*
» 117 *4 Husarenlieder* för baryton.
» 119 *3 Waldlieder* von Pfarrius.
» 122 *Zwei Balladen* för deklamation med piano.
» 125 *5 heitere Gesänge.*
» 135 Gedichte der Königin Maria Stuart.
» 142 4 Gesänge.

V. Kammarmusik.

Op. 41 *3 Stråkkvartetter*: A-moll, F-dur, A-dur.
» 44 *Pianokvintett,* Ess-dur.
» 47 *Pianokvartett,* Ess-dur.
» 63 *Pianotrio* (P. V. o. VC.) D-moll.
» 80 *Pianotrio* (P. V. o. VC.) F-dur.
» 110 Pianotrio (P. V. o. VC.) G-moll.
» 88 *Phantasiestycke* för piano, violin och violoncell, A-moll, F-dur, D-moll, A-moll.
» 132 *Märchenerzählungen* för klarinett (violin), altviol och piano, B-dur, G-moll, G-dur, B-dur.
» 70 *Adagio och Allegro,* Ass-dur, förr horn (ad libit. violin eller violoncell) och piano.
» 73 *Phantasiestücke* för klarinett (ad libit violin eller violoncell) och piano, A-moll, A-dur, A-dur.
» 105 *Violinsonat,* A-moll (violin och piano.)
» 121 *Violinsonat,* D-moll (violin och piano)
» 113 *Märchenbilder,* 4 stycken för piano och altviol (eller violin; — för orkester bearbet. af Erdmannsdörfer.)
» 94 *3 Romanzen* för oboe (ad libit. klarinett eller violin) med piano; A-moll, A-dur, A-moll.
» 102 *5 Stücke im Volkston* för violoncell (eller violin) och piano.

VI. Orgel- och Pianomusik.

Op. 60 *6 Fugen* über B. A. C. H. för orgel eller pedalflygel.
» 46 *Andante und Variationen* för 2 pianon B-dur.

För piano 4 händer:

» 66 *Bilder aus Osten,* 2 häft., efter Rückerts »Makamen des Hariri»; för ork. bearb. af Reinecke.
» 85 *12 vierhändige Klavierstücke* für kleine und grosse Kinder.
» 109 9 charachteristische Tonstücke (Ballscenen.)
» 130 *Kinderball.*

För piano 2 händer:

Op. 1 *Variationen über* ABEGG.
» 2 *Papillons.*
» 3 *Studien nach Kapricen von Paganini.*
» 4 *Intermezzi* (2 H.)
» 5 *Impromptus* über ein Thema von Klara Wieck.
» 6 *Die Davidsbündler.* 18 Charachterstücke.
» 7 *Toccata,* E-dur.
» 8 *Allegro,* H-moll.
» 9 *Carneval* (Stycken öfver A. S. C. H.) Scenes mignonnes sur 4 notes.
» 10 *6 Konzertetuden nach Kapricen von Paganini.*
» 11 *Sonate,* Fiss-moll.
» 12 *Phantasiestücke* (1 Des Abends, 2 Aufschwung, 3 Warum? 4 Grillen, 5 In der Nacht, 6 Fabel, 7 Traumeswirren, 8 Ende vom Lied.)
» 13 *Etuden* in Form von Variationen (XII Etudes symphoniques.)
» 14 *Sonate* n:o 3 F-moll (»Concert sans Orchestre»)
» 15 *Kinderscenen.*
» 16 *Kreisleriana.*
» 17 *Phantasie.*
» 18 *Arabeske.*
» 19 *Blumenstück.*
» 20 *Humoreske.*
» 21 *Novelletten.*
» 22 *Sonat,* n:o 2 G-moll.
» 23 *Nachtstücke.*
» 26 *Faschingsschwank aus Wien,* Fantasiebilder.
» 28 *3 Romanzen,* B-moll, Fiss-dur, H-dur.
» 32 *4 Klavierstücke,* Scherzo, Gigue, Romanze, Fughette.
» 56 *Studien für den Pedalflügel* (kanonisch).
» 58 *Skizzen für den Pedalflügel.*
» 68 *Album für die Jugend* (3 afd.)
» 72 *4 Fugen.*
» 76 *4 Märsche.*
» 82 *Waldscenen,* 9 Klavierstücke.
» 99 *Bunte Blätter,* 14 pianostycken.
» 111 *3 Phantasiestücke.*
» 118 *3 Klaviersonaten für die Jugend.*
» 124 *Albumblätter,* 20 pianostycken.
» 126 *7 Klavierstücke in Fughettenform.*
» 133 *Gesänge in der Frühe,* 5 pianostycken.
Kanon »An Alexis.»

En kritisk upplaga af Schumanns samlade verk har Breitkopf & Härtel (under Clara Schumanns auspicier) utgifvit.

»Davidsbündler», som spelar en roll i Schumanns kompositioner och äfven i hans skrifter är ingenting annat än han själf och hans meningsfränder, grundarne af »Neue Zeitschrift für Musik». Schumann älskade att på Platons vis, i dialogform, gifva uttryck åt de ståndpunkter och stämningar, från hvilka bedömandet af ett verk utgår, och lät så den hänförde, stormande Florestan, den saktmodige Eusebius och den begrundande mäster Raro företräda dessa. Bokstäfverna Abegg och Asch (de senare tillika de musikaliska bokstäfverna i Schumanns namn) förråda namnet på och födelseorten för en Schumanns ungdomskärlek. Stort inflytande på hans skapelser utöfvade skaldestycken af Jean Paul (Arabeske, Blumenstücke etc.) och E. T. A. Hoffmann (Phantasiestücke, Kreisleriana, Nachtstücke). Biografier öfver Schumann har man af J. v. Wasielewski, H. Reimann, A. Reissman, Niggli, Ph. Spitta, H. Erler m. fl. De af Schumann för »Neue Zeitschrift für Musik» skrifna uppsatserna ha utgifvits separat som »Gesammelte Schriften über Musik und Musiker» (4 uppl. af G. Jansen 1891, 2 band). Af bref har Clara Schumann utgifvit hans »Jugendbriefe» (1885), G. Jansen: »Rob. Schumanns Briefe; neue Folge» 1886, att icke nämna flere monografier öfver Schumann och hans verk.

Från Paris, London, Ostende.

Glucks »Armida». Erlangers »Aphrodite». Engelsk operett etc.

— —

Den största njutningen i Paris denna sommar bereddes oss — mirabile dictu» — af en germansk genius, och det ingen mindre än altvater Gluck, hvars härliga opera *Armida* på senare tiden blifvit en värdefull tillökning till »Academie nationale de musiques»*) skäligen inskränkta repertoar, hela året om hufvudsakligen omfattande allenast Meyerbeers »Afrikanskan», »Hugenotterna» och »Profeten», Wagners »Lohengrin», »Tannhäuser», »Valkyrian», »Sigfrid» och »Mästersångarne», Webers »Friskytten», Donizettis »Leonora», Gounods »Faust» och »Romeo», Reyers »Salambo» och »Sigurd» samt Saint-Saëns», »Samson och Dalila» äfvensom några få balettkompositioner. I det hela kan Stora operan sägas föra en ännu mera stagnerande tillvaro, än då vi sist hade tillfälle att omnämna densamma**) och hafva sin väsentliga dragningskraft i praktfulla uppsättningar, samt sin förnämsta styrka i sina dans-»koryféer». Af verkligt första rangens sångartister återstå nu, efter Maurice Renauds och Aino Acktés afgång, allenast tenoren Alvarez och basisten Delmas, hvarjemte de mera framstående solisterna i allmänhet åtnjuta ferier under sommarmånaderna, då yngre förmågor få pröfva sig i deras partier.

För att återgå till »Armida», så frapperas man vid dess åhörande icke minst af att finna huru mycket inflytande Wagner, framför allt i »Tannhäuser» och »Parsifal», rönt af den förstnämndas skapare. Inom sin tids begränsade musikaliska resurser har Gluck otvifvelaktigt uppnått den för mensklig tonsättare-snille högsta möjliga fulländning jemväl i tekniskt hänseende, hvarom icke minst hans ifrågavarande, i högsta måtto inspirerade och skönhetsmättade partitur bär vittne. Om ock Piccini, som i ett ögonblick af vredesmod förklarade, att hans medtäflare ej visste mer om kontrapunkt än hans kock, till en viss grad hade rätt, så hafva samtliga hans egna operor hemfallit åt glömskan, ehuru han komponerade öfver ett dussin. Visserligen är »Armidas», från Torquato Tassos »Gerusalemme liberata» hemtade, högeligen föråldrade librett med Quinaults af svulst och onatur vibrerande verser, mindre i stånd att fängsla en modern publik än Orfevs-legenden — dess musik, tillkommen några år efter »Orféo» innehåller emellanåt reminiscenser från detta mästarens mest celebra arbete — men få kompositioner hafva alstrat mera tjusande melodier ens med tillhjelp af vår tids perfektionerade orkester, då alltför ofta fattigdom på idéer nu få ersättas af en raffinerad form.

Af de utförande må endast nämnas frk *Mérentier* och tenoren *Affre*, af hvilka den förra, remplacerande Armidas ordinarie representant, *Lucienne Bréval*, som begifvit sig till London för att tolka partiet på »Coventgarden», erkännansvärdt skiljde sig från sina vanskliga uppgifter, den senare utförde Renauds (Rinaldos) roll, en prototyp för Tannhäuser. Det torde vara nästan öfverflödigt att tillägga, det teatern lagt sig alldeles särskildt vinn om mise-en-scène'n af Glucks heroiska musikdrama eller, rättare sagdt, féeriopera, samt att resultatet i fråga om balettor, dekorationer etc. var utomordentligt briljant.

Att den gamle maestron emellertid kan fullt ut göra sig gällande äfven förutan dylika yttre hjälpmedel framgick af den högaristokratiska välgörenhetsmatiné, som d. 22 juni egde rum i österrikisk-ungerska ambassadens präktiga park, och vid hvilken snart sagdt glansnumren utgjordes af scener ur hans *Orphée* och *Iphigenie en Tauride*, mästerligt tolkade af »Stora Operans» f. d. lyriska tragedienne *Rose Caron*. Ett par andra särdeles anslående »frilufts»-representationer af Racines *Athalie* och den endast tjugoårige Henri Fleischmanns *Xerxes*

*) Den prunkande officiella titeln ståtar egentligen endast på affischerna, eljest användes vanligen rätt och slätt benämningen »L'opéra» — Föreställningar gifvas i regeln tre gånger i veckan, måndagar, onsdagar och fredagar.

**) Se Svensk Musikt. 1900 n:o 15.

vaincu, en af Aiskylos' »Perserna» inspirerad tragedi, bevistade vi i »Théâtre de la nature» vid *Champigny*, hvarest under ledning och medverkan af den der boende Albert Darmont, Frankrikes f. n. väl i allo rikast begåfvade, men egendomligt nog af »Théâtre Français» ännu ej förvärfvade hjelteframställare, söndags-matinéer med företrädesvis högdramatiska program gifvas under »la belle saison.»

Opéra-Comiques senaste nyhet, musikdramen *Aphrodite* — Louis de Gramonts librett, utgör en bearbetning af Pierre Louys' liknämnda läckra roman från den alexandrinska dekadens-perioden (omkr. 50 f. Kr.) — af *Camille Erlanger*, en pariserjude af tysk extraktion, hvars föregående operor »Le juif polonais»* å samma scen och »Le fils des étoiles», med stor pomp och kostnad här om året upptagen å »L'Opera», endast rönte en medelmåttig framgång, vann obestridligen en åtminstone temporär »succès» och drog, trots den verkligt egyptiska temperaturen i den för en nyare teater rätt illa ventilerade salongen öfver ett trettiotal fulla hus intill säsongens slut med juni månads utgång. Med sitt sensationella, att ej säga rafflande, ämne, hvaråt den ganska effektsökande, men jemväl effektfulla musiken, som särskildt utmärkte sig för en glänsande orkestration, utgjorde den en rätt slående kontrast till »Armida» och hade i stället så mycket större släkttycke, både till form och anda, med Is. de Laras »Messaline».**) Likheten går så långt, att hjältinnornas karaktärer äro, snart sagdt, desamma, i det att båda äro ej mindre vällustiga än grymt hjärtlösa hetärer, endast med den skillnad, att den senare är en krönt dylik. En betydande andel i det lyckade resultatet hade återgifvandet, framför allt af hufvudrollerna, Krysis och skulptören Demetrios, hos den vackra irländskan *Mary Garden* och tenoren *Léon Beyle* i synnerligt goda händer, samt den under Albert Carrés spira om möjligt mer än vanligt utsökta uppsättningen. Orättvist vore, att ej erkänna den speciella attraktion, som utöfvas af ballerinan »Theanos» framställarinna, den med sin rent kattlika grace förföriska dansösen *Regina Badet*.

I *Olympias* nya, praktfulla balett *Cléopâtre* triumferade samtidigt en ännu celebrare antik skönhet, medan de i »Champs-Élysées» charmant belägna varietéerna *Alcazar*, *Ambassadeurs* och *Folies Marigny* med utmärkta program rivaliserade om sommarpublikens ynnest.

* * *

Af vår *London*-vistelse var den estetiska behållningen i år ej öfver höfvan. Vid vår ankomst inemot slutet af juli återstodo ännu några af den internationella *Coventgarden*-säsongens trots de höga biljettprisen*) starkt besökta föreställningar, af Glucks »Armida», Puccinis »Butterfly» etc., men något egentligt nytt hade de ej att erbjuda, och Wagner kom denna gång mindre till heders än vanligt. Af dess, förutom m:me Melba, hufvudsakligen italienska sångare var tenoristen *Enrico Caruso* denna gång den förklarade favoriten. Å *Liric* pågick med »respektabla», inhemska artister ytterligare en månad ett mera »populärt» rent engelskt operaföretag, af hvars spellista, för resten upptagande de vanliga repertoaroperorna, allenast må noteras Balfes särdeles melodiösa, men ansenligt föråldrade *Bohemian girl*» (»Zigenerskan»). Till mera värdefulla musikföreteelser må vidare räknas de från senare hälften af augusti pågående s. k. »promenade-concerts» i Queens Hall.

Den engelska operetten eller »musical comedy», med sina för Albions söner sjelfva uppenbarligen anslående betydligt enformiga melodier samt ideliga piruetter och krumsprång, så när som på ett par charmanta undantag, Sullivans »Mikado» och Sidney Jones »Geisha», hvilken senare alltjemt lockade folk till »Dalys», bildar en snarare burlesk än spirituell konstprodukt. Samme kompositörs *See See* och Philip Faradays *Amasis*, bägge prunkande med benämningen »comic opera», utgjorde sommarens lyckliga nyheter, den ena med kinesiskt ämne och hvars bästa nummer torde vara några humoristiska kupletter om britiska modeslafveriet, å *Prince of Wales*, den andra å *New Theatre*. Dennas till det antika Egypten förlagda rätt originella fabel har till uppslag den derstädes herskande, drakoniska lagbestämmelsen, att en hvar, som uppsåtligt dräpte en katt eller något annat »heligt djur», förverkade sitt eget lif. Förklaringen till ifrågavarande styckens dragningskraft är icke minst att söka i den i allo glänsande framställningen. Skulle vi speciellt framhålla någon af de uppträdande, så vore det den populäre komikern *Rutland Barrington*, hvilken med de enklaste medel uppnår en makalös effekt.

Att närmare redogöra för de lika öfverdådiga som varierande prestationer, hvarpå de i stora »musik-halls», *Alhambra* och *Empire* — företrädesvis läggande an på briljanta balett-pantomimer — *Hippodrome*, *London Pavillon*, *Palace* och *Tivoli* bjuda en också städse lika tacksam publik, skulle föra oss för långt. En annan ståtlig dylik, *Coliseum*, hvilken ej burit sig såsom »Café chantant» utan sedan någon tid hållits stängd, lär komma att öfvertagas af ett konsortium i och för realiserandet af ett länge närdt önskningsmål, en stående operateater med representationer till moderata pris hela året om.

* * *

Det superba Nordsjöbadet *Ostende* har under dervarande säsong, som når sin höjdpunkt i augusti, icke så litet att bjuda teater- och musikälskaren. Oberäknadt ett par varietéer, eger detsamma en ny, elegant *Théâtre Royal*, med omvexlande dramatiska och operett-föreställningar. Vi sågo bland annat Offenbachs *Sköna Helena*, hvari tyvärr Paris' representant i fråga om fysik- och röst-fraicheur lemnade åtskilligt att önska, men deremot »le bel Achille» i den unge barytonisten *Georges Dalman* hade en så mycket mera magnifik tolk.

Sist, icke minst, förtjenar nämnas den omkr. 130 man starka, ypperliga orkester, som under ledning af Ostende-konservatoriets direktör, *Léon Rinskopf*, samt ofta under medverkan af en Bonci, Caruso och andra dylika »stjärnor» två gånger dagligen låter höra sig i det utomordentligt präktiga kasinot eller *Kursaal*. Särskildt intressant var den konsert, som med biträde af Belgiens celebraste tenor, *Ernest van Dyck*, gafs till firande af nationalfesten d. 21 juli, och hvarvid uteslutande uppfördes, delvis dirigerade af tonsättarne sjelfva, kompositioner af inhemska tonsättare, *Jan Blockx*, *Léon Dubois*, *Ernest Tinel* m. fl.

Anteros.

En nationalupplaga af Söderman.

Vid tiden för den första nationella musikfesten i maj förekom i A. B. en uppsats af följande innehåll, som vi gerna, på begäran, reproducera.

»En varm vän af vår nationella musik anser tidpunkten vara inne att till dem det vederbör — hrr förläggare och musici — rikta en enträgen uppmaning att ändtligen i en enda svensk upplaga samla de många nu på alla möjliga förlag spridda och än här, än där, ofta i det mest heterogena sällskap, förekommande äkta pärlorna af vår svenske Griegs, August Södermans, oförlikneligt originella musikaliska diktkonst. I hans verk ha vi en nationell konst af det mest karaktärsfulla slag, af en säkerhet och en omedelbarhetens kraft, som gjort dem förtjänta att för länge sedan samlas, icke blott till ett minnesmärke öfver sin upphofsman, utan främst till ett ärofullt monument i den svenska sångens och musikens historia. Såsom stående utanför de egentliga musikkretsarna anser jag mig icke kunna närmare inlåta mig på sättet för denna samlings utförande, utan öfverlåter detta åt de sakkunniga. Kan-

*) Se Sv. Musikt. 1900 n:o 15.
**) Se Sv. Musiktidn. 1899 n:o 14.

*) Till och med på fjärde raden uppgående till omkr. 10 kronor i svenskt mynt.

hända ur ren förlagssynpunkt en del hinder kunna möta, men dessa torde väl i alla händelser icke vara svårare, än att de med god vilja kunna öfvervinnas.

Undertecknad är förvissad om, att hade Söderman varit tysk eller norrman, hade vi för länge sedan haft honom »samlad» på Peters' eller liknande förlag, och vi skulle med begärlighet importerat den främmande kompositören. Nu är Söderman, om också långt ifrån förgäten, så dock i sitt eget land endast ofullständigt känd och uppskattad. Många af hans alster äro begrafna bland en del musikaliskt allehanda, och det beror mer på en tillfällighet, om man träffar på dem. Just nu synes mig dock tidpunkten vara inne att taga vara på den om sina egna alster så bekymmerslöse tonskaldens märkliga produktion och samla den i en värdig nationalupplaga. I denna bör icke heller saknas en kort och väl skrifven biografi, helst både på svenska och något af de främmande kulturspråken.

And. R—ll.

Litteratur.

Finsk Musikrevy n:o 15 o. 16 innehåller: Folkvetenskapen inom ramen af vår tids kulturutveckling (fr. tyskan) af E. Mogk. — Bayreuth 1906 af Knut Harder. — Hvad Beethoven sagt om komponerat. — Sommarens svenskspråkiga sångfester, af O. Andersson. — Erinringar från Suomen Laulus sångarfärd (forts.) — Notiser.

Neue Zeitschrift für Musik innehåller i n:o 32 o. 33: A. Seidl: Neue kleine Orchesterpartituren. — W. Altmann: Bayreuth 1906; n:o 34 o. 35: Zeit- und Streitfragen im Musikleben. 7: Premièrenvorspiel. — Noten am Rande etc.

Sammelbände der Internationalen Musikgesellschaft (serien större uppsatser) Jahrg. VII, Heft. 4 (juli—sept.) har följande innehåll: A. Tierfelder (Rostock): Le diagramme musical de Florence. — Fr. Ludwig (Strassburg): Studien über die Geschichte der mehrstimmige Musik im Mittelalter. III Über die Entstehung und die erste Entwickelung der lateinischen und französischen Mottette in musikalicher Beziehung. — H. Riemann (Leipzig): Das Kunstlied in 14—15 Jahrhundert. — V. C. Ravn † (Kopenhagen): English Instrumentalists at the Danish Court in the time of Shakespear. — G. E. P. Arkwrigth (Newbury): The Autorship of the Anthem »Lord for Thy tender Mercy's Sake». — F. Pasini (Milano): Notes sur la Vie de Giovanni Battista Bassani. — H. Goldschmidt (Berlin): Francesco Provenzale als Dramatiker. — H. Botstiber (Wien): Ein Beitrag zu J. K. Kerlls Biographi. J. G. Prod'homme (Paris): Léonore ou l'amour conjugal, de Bouilly et Gaveaux. A. propos du Centenaire de »Fidelio». — Tobias Nordlind (Kalmar): Was ein Organist im 17 Jahrhundert wissen musste. — Kleine Mitteilungen.

Aforismer af Robert Schumann.

Glädtighet, lugn, gratie, kännemärkena på de antika konstverken, utmärka också *Mozarts* skola. Likasom greken tecknade sin dundrande Jupiter med ett glädtigt anlete, så håller äfven Mozart i blixten.

Endast den har nytta af berömmet, som vet att uppskatta tadlet.

Det är en liten konst, som endast åstadkommer toner, men som ej har språk och tecken för själstillstånd.

Enkelhet allena gör icke konstverket och kan under vissa omständigheter vara likaså tadelvärd, som motsatsen: öfverlastning. Den rätte mästaren nyttjar alla medel med urval i rätt tid.

Bachs porträtt. — Han ser ut som en skolmästare, som har att kommendera en värld.

Ofta nog måste man söka imponera på publiken, den ställer sig genast likgiltig, om man gör det för bekvämt för dem. Men om komponisten emellanåt kastar en sten på dem, siktande åt hufvudet, då böja sig alla ned på en gång och bli förfärade, men applådera sedan till slut väldeligen.

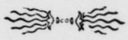

Från scenen och konsertsalen.

Kgl. teatern.

Sept. 1 Tschaikowsky: *Eugen Onegin.*
» 5 R. Wagner: *Tannhäuser.*
» 6 Verdi: *Den Vilseförda* (100:de gång. Violetta, Flora, Anna; fruar Hellström, Bartels, Mandahl; Germont, Alfred: hrr Wallgren, Ödmann; Gaston, baron Duphol, markis d'Aubigny, doktor Grenville: hrr Schweback, Mandahl, Sellergren, Grafström.)
» 7 Gounod: *Faust* (Margareta: fru Lindberg, Faust: hr Menzinsky.)
» 8 Bizet: *Carmen.*
» 9 Mozart: *Figaros bröllop* (Grefve Almaviva: hr Nils G. Svanfeldt, 1:a upptr.; grefvinnan, Cherubin: fruar Schjerven, Claussen.)
» 10 Donizetti: *Regementets dotter*; Mascagni: *På Sicilien.*
» 12 Halévy: *Judinnan.*
Sept. 13 Thomas: *Mignon* (Mignon: fru Hellström; W. Meister: hr Malm.)
» 15 Adam: *Konung för en dag.*

Operarepertoaren har ännu ej hunnlt uppfriska sig med någon nyhet. Tvärtom har Verdis »Traviata» presenterat sig sekelgammal på vår operascen, som ofvan synes. Med anledning däraf har också personalen vid 100-gångs-jubileet fullständigt här anförts, ehuru den gamla vanliga. En personalnyhet får man dock anteckna, nämligen första uppträdandet på vår operascen af hr Nils Svanfeldt som grefven i »Figaros bröllop». Hr S. har efter tagen studentexamen 1899 två år varit hr Forsells sångelev, sedan studerat i München och Berlin. Efter debut i Lortzing opera »Tsar och timmerman» på den nya jubileumsteatern i Wien, blef han der engagerad och har spelåret 1905—06 varit anställd vid Stadsteatern i Leipzig. I sommar har han utbildat sin stämma för prof. Chevalier i Paris och konserterat i London. Hr Svanfeldt har en behaglig, och, som det tyckes, väl skolad stämma, som dock förefaller väl svag i lägre registret. Den dramatiska framställningen af grefven i Mozarts opera var något matt.

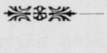

Den första svenska musikfesten.

Då denna egde rum vid förra säsongens slut (sista maj och första juni), när denna tidnings sommarhvila inträder, hade vi ej tillfälle att då vidare yttra oss om förloppet af festen. För inledningen till densamma äfvensom dess program för båda dagarnes konserter ha vi, som bekant, redogjort. Större delen af de verk som utfördes voro välbekanta och af oss förut omnämnda.

En ståtlig anblick erbjöd kgl. teaterns salong i festlig belysning med fulltalig högtidsklädd publik. Imponerande var äfven scenen med dess amfiteatraliskt stigande platser för omkr. 600 sångare och 80 orkestermedlemmar. Strax efter kl. 7 e. m. då första konserten tog sin början, inträdde konungen jemte kronprinsen, festens höga beskyddare, samt prins Carl och hertiginnorna af Dalarne och Vestergötland. Uppstämmandet af kungssången efterföljdes af ett »lefve konungen!» hvarefter följde ett par trumpetfanfarer och så Aug. Strindbergs prolog, uppläst af hr Aug. Lindberg. Sjelfva konserten började, enl. programmet (se Sv. Mus. T. n:o 11) med Aug. Södermans härliga uvertyr till »Orleanska jungfrun». Till aftonens program hörde ock Franz Berwalds originella, snillrika »Symphonie singulière» och Halléns »Juloratorium» (se »Musikpressen» förra numret) m. m.

Andra dagens första konsert (kl. 1/2 12) skulle ha börjat med en stråkkvartett af Berwald men denna ersattes af programmets slutnummer, en intressant nyhet, en kvintett af J. Lindegren, känd som grundlig teoretiker. Aulinkvartetten jemte hr M. Ahlberg utförde verket con amore. En annan högst originell och vacker nyhet denna dag utgjorde violoncellisten Anton Andersens »Konsertstycke för 5 violonceller och 3 kontrabasar». G. Häggs ypperliga Pianotrio inledde konsertens 2:a afdelning. Samma dags sista konsert (kl. 7 e. m.) inleddes med Stenhammars präktiga solo- och körverk »Ett folk», äfven nu väckande stor entusiasm, och slutade med Alfvéns »Skärgårdssägen» och »Midsommarvaka». En nyhet — ehuru gammal — var J. A. Häggs på denna konsert gifna »nordiska symfoni», ett anslående verk, likasom en annan nyhet, Ellbergs Konsertuvertyr »Vårbrytning». God verkan gjorde äfven Ruben Liljefors' solosång med orkester »Jungfru Maria», hvarmed vi omnämnt musikfestens nyheter.

Publiken var hela tiden feststämd och skänkte lifligt bifall åt såväl musiknummer som de närvarande tonsättarne, ej minst åt ledare och solister samt åt de utförande i allo.

Af vid festen närvarande utländska bedömare är en recensent i Berlin-tidningen »Der Tag» mindre belåten. Det var egentligen endast Berwalds symfoni och Södermans uvertyr, samt äfven Häggs Trio och Stenhammars »Ett folk», som han berömmer. Körerna fann han äfven förträffliga. »Utförandet var duktigt utan att gå öfver medelmåttan». Alfvén kallar han »en bullrande, ehuru hållningslös efterföljare af Richard Strauss».

Karl Flodin yttrar sig deremot i Nya Pressen gynnsamt om festen, d. v. s. första konserten, men finner prologen »torr, börjande med en resumé af fjolårets svensk-norska uppgörelse, följd af en återblick på Sveriges musikhistoria från äldre tider till våra dagar». Sedan F. genomgått de olika tonsättarne och mest prisat Berwalds och Halléns verk slutar han sålunda:

Allt i allt gaf denna första konsert en öfvertygande, delvis rent imponerande inblick i den nya, nyare och nyaste svenska tonsättningens skattkammare. Hos oss i Finland har länge det talet gått att Sverige väl har betydande utöfvande konstnärer, främst vokala förmågor, men däremot få tonsättare af rang. Denna uppfattning är åtminstone i den dag som är oriktig. Den svenska moderna tonsättningen är både rik och ursprungskraftig. Unga talanger skjuta upp hvad det hinner, och bland dem finnas många med en egen, nationellt svensk ton. Fredagens båda konserter skola ytterligare ge bevis härför.

Vi hålla med hr Flodin beträffande prologen, hvars inledning om »laga skifte med grannen» var lika omotiverad som, särdeles i konungens närvaro, väckande pinsamma känslor. Den första svenska musikfesten hade alls icke något med unionsbrottet att göra. Stroferna härom kunde gerna ha strukits.

Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten.

Kgl. teatern Repetitionerna på Wagners »Ragnarök» (Götterdämmerung) pågå flitigt. Repertoaren upptager för närmaste tiden »Holländaren», »Svarta dominon», »Mästersångarne» och »Friskytten».

Fru Caroline Östberg lär ha sagt upp sitt kontrakt med operan, som dermed förlorar en eminent och i flera fall svårersättlig förmåga. Fru Östberg hade förra året icke fast engagement utan uppbar (likasom nu detta spelår herr Ödmann) 250 kronor för hvarje uppträdande, utan garanti för bestämdt antal gånger. Förra säsongen medverkade hon vid 19 föreställgar, från att i slutet af september ha återkommit till operan efter konsertturnèn med herr Lundqvist. Hennes fordran nu har varit garanti för 5 uppträdanden i månaden. — Möjligen kommer fru Östberg att ännu låta höra sig, vid en cykel afskedsföreställningar, på operan.

En konsertturné företages d. 1 nov. af hr Tor Aulin samt fru Östberg till Norrland.

Fröken Elsa Ruegger, länge bekant såsom en af nutidens främsta violoncellister, kommer att ge sin första konsert här d. 2 oktober i Vetenskapsakademiens hörsal. Hennes porträtt och biografi tänka vi intaga i nästa nummer.

En originell musiktäflan har i Dalarne 1 sept. föranstaltats af den berömde målaren Anders Zorn, som der har sitt hemvist. Täflan egde rum i Gesunda fäbodar (Sollerö socken) och täflan gälde att på kohorn eller bockhorn äfvensom på fiol utföra gamla låtar. I täflingen deltogo 32 spelmän och kvinnor. Prisen voro till beloppet från 10 till 50 kronor hvarjämte andra deltagare fingo en femma i respengar — allt bekostadt af hr Zorn.

En märklig gammal harpa har Musikhistoriska museet fått mottaga från officersvolontären Einar Edström genom hans fader, lektor A. E. Edström. Harpan, en mycket vacker pedalharpa, har först ägts af den berömde harpvirtuosen Anton Edvard Pratté, som hade fått densamma af ingen mindre än själfve tsar Nikolaus I. Efter Prattés död år 1875 förvärfvades det praktfulla instrumentet af vår europeiskt ryktbare landsman, harpisten Adolf Sjödén (död i Schweiz 1893, 50 år gammal), hvarefter det öfvergick i arf till Sjödéns systerson, den ofvan nämnde hr Einar Edström. Harpan som är gjord i London i början af förra århundradet och särdeles väl bevarad, prydes öfverst af en örn, hvarjämte instrumentets främre pelare nedtill har formen af en gyllene lyra. Med det intressanta instrumentet följde ett i ram infattadt porträtt af Sjödén samt en af honom i Madeira inköpt liten gitarr, en s. k. »machete».

Johannes Elmblad har från regissörplatsen i Wiesbaden kallats till öfverregissör och operadirektör vid Leipzigs stadtteater, vid hvilken han nu börjat sin verksamhet. För honom, likasom för hr Bertram, blef genom sjukdom gästspelet i Bayreuth afbrutet. Enligt Times lär hr Elmblad ha erbjudits att medverka vid uppförande på Coventgarden-teatern i London af Nibelungenringen och »Den flygande Holländaren».

Fru Valborg Svärdström-Werbeck anlände i juli till föräldrahemmet nära Norrköping (dit föräldrarna nyligen flyttat från Djursholm) tillsammans med sin man, den tyska skalden Louis Werbeck. Det unga parets bröllop stod i Hamburg i slutet af maj, hvarefter följde en wedding-trip till Italien. I höst är sångerskan engagerad i Tyskland från oktober ända till fram i mars nästa år som solist på en mängd konserter, bl. a. på Gewandhauskonserten i Leipzig den 14 mars. Äfven i Schweiz och Ungern skall hon uppträda på redan bestämda konserter. Hon har äfven fått anbud gå gästspel flerstädes på Tysklands scener efter hennes lyckade uppträdande som Mignon i våras på Bremer-opran.

Frederik Frederiksen den ansedde, i Göteborg födde violinisten, sedan bosatt i London och der verkande som lärare, har nu anställning vid Musical College i Chicago som lärare i violinspel. Hans hustru född Grace Henshaw är skicklig pianist, associated vid Royal Acad. of music i London. Paret Frederiksen kommer d. 11 okt. att i Chicago ge en konsert, hvarvid bl. a. kommer att spelas Tor Aulins Gavotte och Musette, Emil Sjögrens Violinsonat n:o 2 och Rhapsodie Suédoise af Sauret, tillegnad konung Oscar II. Herr Frederiksens porträtt och biografi voro införda i denna tidning, n:o 12 år 1895.

Anton Salmsons operettsällskap samlades den 11 aug., hvarvid repetitionerna genast togo sin början. Sällskapet består af följande personer: direktör och förste regissör Anton Salmson, kapellmästare Fr. Tobiæson, andra regissör Emil Cederlöf; sångerskor: fruarna

Anna Brinck, Sigrid Christensen, fröknarna Anna Edström, Ellen Rosengren, Bertha Wallin, Sigrid Sörensen, Signild Boström, Ingeborg Hagman, Signe Norén, Julia Anderson, Ellen Hansen, Anna Ek (garderobiär); sångare: hrr Sandy Nilsson, en ung tenorsångare från Göteborg, elev af Algot Lange, Köpenhamn, som vid sin konsert härstädes i våras väckte uppmärksamhet genom sin stora och ovanligt vackra röst — kommer att debutera i några större opera- och operettpartier — Frans Örnberg, Algot Jansson, Arne Christensen, Fritz Gjös, Carl Liljenfeldt, John Lindén, Erik Olsson, Arvid Kindahl, Emil Fjellström m. fl. Dessutom medföljer orkester. Repertoaren kommer äfven att uppta flera operor. Praktfulla och dyrbara kostymer äro dels från utlandet, dels förfärdigade här af garderobiären fröken Anna Ek. De nya dekorationerna äro af Carl Grabow. Sällskapet började i slutet af aug. i Eskilstuna. Bland musikpjeser som närmast skola gifvas äro »Frihetsbröderna» med fröken Ellen Rosengren som Fiorella samt »Regementets dotter» med fröken Anna Edström som Marie och hr Sandy Nilson som Tonio.

Axel Lindblands opera-comique-sällskap, som sedan den 1 augusti repeterat härstädes och derefter lemnat Stockholm, räknar följande medlemmar: Damer: fru Anna Lindblad (ekonom), Gabrielle Bidenkap, Ingeborg Lublin, Edla Lowum, Harriet Hedin, Hilma Erikson, Elsa Carlström, Julia Carlson, Anna Lindzén, Erika Fougman, Emilia Jörgensen, Judith Erikson, Alice Carlson och Karin Bladin (garderobiär); herrar: Axel Lindblad, William Rölling (kapellmästare), Sten Lindahl (inspicient), Elis Hedin, Birger Look, Arne Lindblad, Carl Tropp, Arthur Lindström, Erik Erikson, Ludvig Gentzel m. fl.

De stycken som komma att ges under den närmaste tiden äro »Sjökadetten», »Tiggarstudenten», »Boccaccio», »Lustiga kriget», »Storhertiginnan», »Lilla hertigen» och »Riddar Blåskägg»,

Hjalmar Selanders teatersällskap, som under större delen af instundande spelår (oktober—februari) kommer att uppträda på Göteborgs stora teater, samlades till repetitioner den 15 augusti på Landskrona teater och kommer under september månad att spela i de skånska städerna. Repertoaren upptager mest dramatiska pjeser, men af sådana med musik »Bröllopet på Ulfåsa», »Lycko-Pers resa», »Jorden rundt på 80 dagar».

Från våra grannland.

Helsingfors. Juni—13 sept. Sommarsäsongens offentliga musik härstädes — kafé- och friluftsmusik oberäknadt — har utgjorts af den svenska operettruppens föreställningar på Brunnshusteatern 1 juni till 16 aug. Det är »f. d. Vasateaterns operett-turné», under ledning af hr A. Bodén, som der bjudit på gamla bekanta saker, började med »Boccaccio», hvarpå följde »Lilla helgonet», »Frihetsbröderna» och »Theblomma» etc. I sistnämnda operetts titelrol debuterade en fröken Bodén. I »Lilla helgonet» återgafs Denise af fru Sigrid Trobäck. Bland personalen finna vi för öfrigt fru Lindenau, hrr Carlander, Adami, Lund, Ringvall etc. 1 september började de andra teatrarna sin sejour; Svenska och Folk-T. med dramatiska pjeser, endast finska bjöd sådana med musik, nämligen »Regina von Emmeritz» och »Tukkijoella». En konsert gafs d. 13 sept. af hr William Hammar, baritonsångare, med biträde af hr O. Merikanto som ackompanjatör. Programmet upptog arier och sånger. I Ekenäs gafs d. 15—17 juni en sång- och musikfest.

Kristiania. Aug.—11 sept. Nationalteatern började d. 13 aug. med fyra Ibsenföreställningar och har sedan af pjeser med musik uppfört »Fossegrimen», »Peer Gynt» och »Maria Stuart i Skotland». Teatern kämpar för öfrigt med ekonomiska svårigheter och eger ej statsanslag. Direktören Björnson har nu tillsatt en kommité att söka afhjelpa dessa. Af musikpjeser på andra teatrar ha i aug. gifvits »Surcouf» (med hr Halfdan Rode i titelrollen) på Central-teatern och »Lili» har på Folkteatern upplefvat flere föreställningar. D 8 och 11 september har konserterats af fru Cally Monrad, med biträde af pianisten Karl Nissen, i Logens stora sal. Programmen ha upptagit norska, tyska och finska komponisters sånger.

Köpenhamn. Aug.—11 sept. Kgl. teatern öppnades d. 1 sept. med dramatiskt program. Från 18 aug. har Casino-teatern uppfört operetten »Den glada änkan» af Léhar. Musik har man för öfrigt under sommaren fått höra på Scala, Tivoli, Klampenborg, Marienlust etc. I slutet af aug. gåfvos der soaréer af fru Norrie och frök. Corvini.

Från andra land.

Nyheter på Wienoperan. I höst väntas en del intressanta nyheter på hofoperan i Wien. Den första blir den franska kompositören Camille Erlangers opera »Den polska juden», som redan gått på Stora operan i Paris. Vidare ämnar man ge Schillings »Moloch» samt Humperdincks komiska opera »Giftas mot sin vilja». Den fjärde nyheten blir Zemlinskis opera »Der Traumgörg». Längre fram förberedes en fullständig nyinstudering af »Nibelungenringen».

Dödsfall.

Luigini, Alexandre kapellmästare vid Opéra Comique i Paris, f. 9 mars 1850 i Lyon, har nyligen plötsligen aflidit. Han tillhörde en musikerfamilj från Modena och genomgick konservatoriet i Paris, der han vann pris som violinist. Sedan 1904, efter Messagers afgång, var L. förste kapellmästare vid Op Com, som anses göra en stor förlust med hans bortgång.

Han har komponerat kammarmusik, marscher baletter och några speloperor.

Rauchenecker, Georg Vilhelm, komponist och kapellmästare, f. 8 mars 1844 i München, har nyligen aflidit i Elberfeld. Son af en stadsmusiker egnade han sig tidigt åt musik och blef vid sexton år förste violinist vid stora teatern i Lyon. Fransk-tyska kriget afbröt hans bana i Frankrike. 1884 blef han dirigent för Filharmoniska orkestern i Berlin samt blef slutligen kapellmästare i Elberfeld, der han verkat i tjugu år. R. har skrifvit operor: »Don Quixote» (1897), »Sanna» (1898) och »Zlatorog» (1903), först uppförda i Elberfeld, dessutom symfonier, 3 stråkkvartetter, stråksextett, blåsaroktett, kantater och andra vokalverk.

Reimann, Heinrich professor, utmärkt organist och musikskriftställare, f. 14 mars 1850 i Rengersdorf (Schlesien) afled under våren i Berlin. Han började gå »den lärda vägen», blef promoverad 1875 och sedan gymnasielärare och rektor. Redan som gymnasist egnade han sig åt musik och var orkester- och körledare. Helt egnande sig sedan åt musiken, grundade han i Ratibor en sångakademi och gjorde sig bekant som musikkritiker, skriftställare och komponist. 1887 flyttade han till Berlin, der verkande som organist, musiklärare, dirigent och bibliotekarie vid kgl. biblioteket. Han har gjort sig bekant genom en samling musikaliska biografier under titel »Berühmte Musiker», omarbetat Ambros' »Musikgeschichte», skrifvit en Schumann-biografi och musikvetenskapliga arbeten.

Walderseee, Paul von, grefve, f. 3 sept. 1831 i Potsdam, afled under sommaren i Königsberg. Han var 1848—71 preussisk officer, egnade sig sedan åt musik, blef medredaktör i Breitkopf & Härtels samlingsverk af Beethovens och Mozarts kompositioner, samt har utgifvit en förträfflig »Samlung musikalischer Vorträge.»

Stockholms Musikinstitut,

Brahegatan 7 B, ö. g., 3 tr. upp. Allm. Tel. 115 96.

Höstterminen börjar den 17 September. Anmälningsdagar: Fredagen den 14 och Lördagen den 15 September kl. 1/2 1—1/2 3 samt 1/2 6—1/2 7 e. m. Efter den 17 September mottagningstid: Måndagar och Torsdagar kl. 1/2 2—1/2 3. Prospekt tillhandahålles.

Sigrid Carlheim-Gyllensköld.

Richard Anderssons Musikskola.

Höstterminen börjar den 15 *September* 1906. Anmälningsdagar: Onsdagen den 12 och Torsdagen den 13 Sept. kl. 12—2 och 5—6 e. m. Mottagningstid för skolan kl. 1/2 2—1/2 3 e. m. alla dagar från och med den *15 Sept.* och Richard Anderssons mottagning från samma dag: Onsdagar och Lördagar kl. 1/2 2—1/2 3 e. m.

Brunnsgatan 28, 2 tr., Stockholm.

Filialer finnas å Söder, Östermalm samt öfre Norrmalm.

(G. 18964.)

efter bästa metod, ledande till god teknisk och verkligt musikalisk utbildning, meddelas af undertecknad till moderat pris. Anmälan kan äfven ske skriftligen. Mottagning kl. 9—10 f. m. och 3—4 e. m. Tel. Brunkeberg 14 97.

Kammakaregatan 6, I tr öfv. gården.

Frans J. Huss.

Svensk Musiktidning.

Nordiskt Musikblad. — **26:te** årgången. — *För hvarje musikaliskt hem, utgifves 1906 efter samma plan som förut, innehållande* ***populär läsning i Musikaliska ämnen, porträtter*** *med* ***biografier*** *etc. Tidningen utkommer två gånger i månaden (utom juli—aug.). Pris* ***5 kronor*** *pr år, lösnummer 25 öre. Prenumeration sker här å* ***Expeditionen, Kammakaregatan 6, 1 tr. öfv. gården,*** *i* ***bok- och musikhandeln,*** *å posten och tidningskontor.* ***I landsorten*** *bäst å* ***posten.***

Obs.! *Nyttan af en musiktidning för musikbildningen i hemmet torde ej kunna bestridas. Framför dagliga tidningar eger en sådan fördelen att den förvaras och bildar, så att säga, en musikhistorisk uppslagsbok. Rätta platsen för utgifvandet af en musiktidning är hufvudstaden, där musiklifvet är högst och rikast utveckladt. Svensk Musiktidning meddelar ock en kontinuerlig redogörelse för musiklifvet i vår hufvudstad, i landsorten samt i Norges, Finlands och Danmarks hufvudstäder etc., biografier med fina porträtt, instruktiva artiklar, följetonger m. m.*

OBS. Porträtt med biografier i ***N:o 1: Oskar Bolander. — A. M. Myrberg; — Signe Rappe; N:o 2: W. A. Mozart. — Sigrid Vesterlind. — Edouard Risler. N:o 3: Anna Ulmgren. — Marguerite Caponsacchi. — Mischa Elman; — N:o 4: Magna Lykseth-Schjerven; — N.o 5: Fridolf Book; — N:o 6: Mally Högberg. — N:o 7: Heinr. Grünfeld; — Johanne Stockmarr; — N:o 8: G. Verdi, hans musikerhem och hans sista hvilorum; — N:o 9: Otto Briesemeister; — N:o 10: Eric Åkerberg. — Armas Järnefelt: — Geraldine Farrar; -- N:o 11: Conr. Nordquist. — Andr. Hallén. — Rich. Henneberg. — Tor Aulin. — Karl Valentin. — Vilh. Stenhammar. — Hugo Alfvén.***

Fröken Hedvig Svenson

återtager sina Pianolektioner i början af Oktober. Storgatan 46, 2 tr. Allm. tel. 204 40.

Pianomagasin.

Svenska Pianinos: Största lager från J. G. Malmsjö, Kongl. Hofleverantör, S. Andersson, Bergqvist & Nilsson, I. P. Löfberg & C:o, Stavenow & C:o m. fl.

Utländska Pianinos: från G. Schwechten, Steinweg Nachf. och Uebel & Lechleiter.

Flyglar: från J. G. Malmsjö, Steinweg Nachf. m. fl — **Orglar:** från Mason & Hamlins verldsberömda firma.

Begagnade instrument tagas i utbyte.

Gust. Petterson & C:o,

13 Malmskillnadsgatan 13, Stockholm.

I Musik- och Bokhandeln:

Populär

Piano-Skola

med

Klaviatur-Tabell

för noternas snabba inlärande.

Ny lättfattlig undervisningsmetod för barn, öfversatt och bearbetad efter

Prof. **H. von Bocklet.**

Häft. 3 kr., i pappband 3:50, clothband 4 kr.

»Enkel, praktisk och fullt systematisk, gående i lagom hastighet och utan hopp från det lättare till det svårare. Torde vara den bästa pianoskola vi hittills haft i Sverige. En ytterligare förtjänst hos det verkligen vackra arbetet är att bearbetaren förmått göra det så alltigenom svenskt som det värkligen är».

(Gotlands Allehanda)

Elkan & Schildknechts Musikhandel

28 Drottninggatan 28.

Svensk Musiktidning

inbindes i starka klotband med guldpressning för 1: 50 pr årg. om man hänvänder sig till A. F. Högbergs Bokbinderi, 22—24 David Bagaresgata.

INNEHÅLL:

Maria Ekeblad (med porträtt). — Förteckning öfver Robert Schumanns kompositioner. — Från Paris, London, Ostende. Glucks »Armide», Erlangers »Aphrodite», Engelsk operett etc. af Anteros. — En nationalupplaga af Söderman, af And. R—ll. — Litteratur. — Aforismer af Robert Schumann. — Från scenen och konsertsalen. — Den första svenska musikfesten. — Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten, från våra grannland och andra land. — Dödsfall. — Annonser.

Gustafson & Påhlsons Boktryckeri, Stockholm 1906.